

Bili smo na Triglavu!

Nahrbtnik, pumparice in pot pod noge. Le kaj bi nam lahko preprečilo slavni podvig. Triglav, dolga in naporna pot, pa vendar smo ji bili kos. Marsikdo je sicer začutil, da mu star način nabiranja kondicije ni prinesel zaželenih rezultatov in se je odločil, da bo spremenil metodo. Odslej se v pisarno ne bo več vozil z dvigalom, v prvo nadstropje jo bo mahnil kar peš.

Krenili smo polni pričakovanja, za marsikoga je bilo to prvo pravo srečanje z gorami, če seveda odmislimo »spektakularne« podvige z žičnicami. Ob odhodu še pomislili nismo na morebitne težave, ki pa na poti niso izostale. Prišli smo v Vrata, naša žrtev ni bila več daleč, pa vendar se je nismo takoj lotili. Po okrepevalnem postanku smo se lotili Malega Triglava in že so bili tu prvi vzdihljaji in kazali so se prvi znaki onemoglosti. Pa vendar nas to ni iztirilo, nihče še pomislil ni zapustiti vesele družbe.

Padla je noč, lepa noč v gorah, ko si človek zaželi tople postelje. Povečerjali smo, naši želodci bi že vedeli povedati, kako so se jim prilegli ajdovi žganci z mlekom in ocvirki, in šli spat. Prijetno presenečenje: po trije v eni postelji; tako nas ni zeblo, pa še strah nas ni bilo. Samo obračati smo se morali ubrano, v istem ritmu.

In prišlo je jutro, težko pričakovano. Veliki vzpon je bil pred nami. In če bi stehali vso prtljago, ki smo jo imeli s seboj, bi lahko rekli, zelo težak vzpon je pred nami. Stopicali smo in stopicali, spoprijemali se s strmim. Vsaka nepravilnost iz doline se je tu v višinah bogato obrestovala, pod težkim nahrbtnikom se je krivil hrbet, »salonarji« so ožulili nežne nožice, slišati je bilo, »ne morem več«. Na srečo smo bili oboroženi z dobrim zdravilom proti takim vzdihljajem: res ne morete več, ja, potem vas bomo morali privezati, drugače ne bo šlo. Ne, ne, tako hudo pa še ni.

Pa smo šli naprej, staro in mlado, visoko kvalificirani planinci in pisarniški molji, drug drugemu smo dajali spodbudo, voljo in moč, saj smo vendar Šiškarji.

Ko smo bili že skoraj na vrhu, smo začutili, kot bi se nam odmikal. Nekaj jih je bilo že privezanih, po dvajsetih, »ne morem več« izrečenih iz navade, je prišel ta pravi, kot znak resnične onemoglosti.

In končno vrh: Aljažev stolp (na žalost danes le še odlagališče smeti)...

Stane Stariha

Podrta tabla

V 144. (avgust 1977) številki Javne tribune sem čital na strani 9 o zapori ceste Toško čelo—Topol, ob nedeljah in praznikih od 6. do 20. ure za motorna vozila razen traktorjev).

3. 9. sem šel peš na Katarino in sem videl spotoma mnogo kršilcev te zapore; saj je bilo na tej cesti veliko več avtomobilov, kot pa navadne dni, da sem moral stalno požirati prah, ki so ga dvigali s hitro vožnjo. Videl sem tudi več avtomobilov ob poti, kjer so šli verjetno njihovi lastniki nabirat gobe. Če bi šel miličnik v civilu s fotoaparatom in kršilce lepo po vrsti slikal in jih potem poklical za kaznovanje, bi si tisto soboto zaslužil za dve mesečni plači.

V ponedeljek, 12. 9. pa sem na Toškem čelu videl, da je ležala tabla na tleh — in ko sem prišel na Topol k tabli »Pozdravljeni na Katarini«, sem videl, da je bila tudi ta podrta in potem zopet za silo postavljena. Torej so hoteli odstraniti to prepoved na svoj način.

Table bi bilo potrebno bolj globoko in močno zabetonirati. Tisto na Toškem čelu pa postaviti za kakih 50—100 metrov bolj proti vasi, da bi bila že od daleč vidna. Na njenem sedanjem mestu je bila nekako premalo in prepozno vidna, ker je cesta ozka in je treba zato bolj paziti na samo pot in jo je mogoče spregledati, posebno pri voznikih, ki imajo slabše reflekse.

Vinko Božič,
Celovška 33

VABILO PEVCEM

Pevski zbor ZZB NOV Ljubljana-Šiška »Karol Pahor« vabi mlade pevce, da se vključijo v zbor. Sprejem novih članov je vsak ponedeljek in četrtek od 19. do 20. ure v pevski sobi doma »Svoboda« v Zgornji Šiški.

Seminar

Na zavodu za strokovno izobraževanje Železniškega gospodarstva na Aljaževi ulici so se 5. 9. 1977 na seminarju o uresničevanju zakona o združenem delu na železnici zbrali mladinci — železničarji iz osnovnih organizacij ZSM iz Slovenije in Istre.

Namen seminarja je bil, da mlade železničarje podrobneje seznanijo s cilji, ki naj bi jih železničarji dosegli z uresnitvijo zakona o združenem delu ter s konkretnimi dilemami, ki jih bodo morali pri tem rešiti.

Seminar so pripravili v času, ko je na železnici v polnem razmahu javna razprava o osnovnih izhodiščih za uresničevanje zakona.

Zato naj bi seminar, katerega se je udeležilo 55 članov, mlade železničarje iz osnovnih organizacij spodbudil k enakopravnemu sodelovanju v javni razpravi.

Janez Kukovica
Kres. Poljane 51

barcaffé

DROGA
PREHRAMBENA INDUSTRIJA PORTOROŽ

Novo v KS Šmartno-Tacen

Akcije in sadovi

V Krajevni skupnosti Šmartno-Tacen se združujeta, kakor že samo ime pove, dve naselji. Zaradi intenzivne individualne gradnje se kraja že skoraj popolnoma spajata — le občestni znaki še opozarjajo na to, kje se konča oziroma začne eno ali drugo naselje.

Omenjena intenzivna gradnja se je pred približno dvema letoma ustavila zaradi nezadovoljive kapacitete vodovodnega zbiralnika ter neizdelanega urbanističnega načrta.

Družbenopolitične organizacije so nedvomno eden od glavnih nosilcev uresničevanja novih odnosov v krajevni skupnosti, kar lahko podkrepimo s tem, da se vse več občanov vključuje na posameznih področjih dela, oziroma družbenopolitični aktivnosti.

Omeniti je treba nekaj vidnih akcij, ki so rezultat skupnih interesov občanov teh dveh naselij: nedvomno je v tem trenutku najpomembnejša akcija občanov ob asfaltiranju oziroma protiprašni obdelavi krajevnih cest — preko 4 km. Z deli so pričeli 5. septembra. Sredstva so bila zbrana na osnovi načela »dinar na dinar« in celotna investicija predstavlja okrog 1.400.000 din.

Nič manjšega pomena ne predstavlja akcija za obnovo oziroma adaptacijo gasilskega doma. S to obnovo bi zagotovili ustrezne prostore za delo samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij, društev in drugih družbenih dejavnikov.

Osnovni cilj te akcije pa ni samo v tem, da zadovoljijo formalnim zahtevam krajevnih samouprave, ampak želijo urediti in usposobiti take prostore, kjer se bodo lahko občani zbirali ne samo na osnovi uradnega vabila, ampak tudi spontano ter tudi tako reševali vsakdanja vprašanja.

Akcija za obnovo poteka organizirano, načrti so v izdelavi, prav tako pa lahko tudi na zbiranje sredstev gledamo dokaj optimistično.

Omeniti je treba tudi nastajanje novega rekreacijskega centra ob Savi, ker lahko v te namene izkoristijo približno 190 arov zemljišča. Opravljenih je že nekaj zemeljskih del, pri katerih so sodelovali s prostovoljnimi delom mladinci in tudi drugi.

J. Podpečan

Praznik krajevne skupnosti Litostroj

Letos prvič

Na območju krajevne skupnosti Litostroj je po osvoboditvi začelo nastajati naselje, ki je sprejemalo vedno več prebivalcev. V glavnem so bili to delavci nove tovarne Litostroj, ki so si tudi prevzeli tovarniško ime za teren, na katerem so stanovali.

Mnogo krajevnih skupnosti že praznuje na določen dan svoj praznik, zato so občani predlagali krajevni konferenci, da bi tudi krajevna skupnost Litostroj imela svoj praznik, ki bo vezan na pomemben dogodek. To pa je 1. september, ko so pred 30 leti pričeli obratovati Titovi zavodi Litostroj.

Krajevna konferenca krajevne skupnosti je sprejela sklep, naj bi bil praznik delovne organizacije Litostroj tudi uradni praznik krajanov krajevne skupnosti Litostroj. Sklep je bil že uresničen, saj so v sklopu praznovanj ob 30-letnici obstoja delovne organizacije Litostroj prvič praznovali tudi krajanje krajevne skupnosti.